

Amelie som tonårsflicka

Amelie i fästmötstyrsel

Giftermål 1904 med
Andreas Bjerre

Amelie Posses ungdomsår i Rydebäck

Jag har tidigare skrivit om Moster Ville (1838–1912) och hennes släkt i Danmark – och även berättat om familjen Emil Poulsen som byggde Villa Skansen (1894) på Villes mark. En flitig gäst som ung på båda ställena var Amelie Posse (1884–1957) från Maryhill, Glumslöv. Hennes pappa var greve Fredrik Arvidsson Posse (1851–1897) som byggde upp järnvägar i Skåne. När fadern dog fick familjen sälja huset pga av faderns skulder. Amelie åtnjöt många längre vistelser på Rydebäcks Gård.

Amelie blev författare

Amelie blev författarinna och beskrev sitt liv och sina besök i Rydebäck i ett flertal böcker som finns i Rydebäcks museums samlingar. Hon hade en glad och sorglös barndom och älskade den stränga Moster Ville. Hon beskrev de andra gäster på ett humoristisk sätt – både unga kamrater och äldre personligheter.

Så här skrev hon om familjen Poulsen i boken Kring Kunskapens Träd:

”Vi ungdomar hade emellertid utan jämförelse roligast hos Emil Poulsens fem vackra och begåvade barn..... När vi ännu bodde kvar på Maryhill hade vi huvudsakligen lekt med de bägge yngsta pojarna, Adam (född 1879) och Johannes (1881–1938) vilka var fem respektive tre år äldre än jag...”

(Båda följde faderns skådespelarbana. Jennys anm.)

Utdrag ur brev till modern

I ett långt brev till sin mor skrev hon bla:

”Gudskelof åter vi denna tiden

alla mål utomhus – när det är så vackert uthärdar man inte under tak. I går eftermiddag gick vi över till Poulsens och hade väldigt lifvat hos dem hela kvällen. Jag hade dragspillet med och vi rodde ut och sjöng i korus och förde ett sånt leverne i båten så Moster Ville skulle döta av förskräckelse om hon sett oss. Johannes har en riktigt vacker röst nuförtiden och framförallt ett så dramatiskt uttryck. Han och jag sjöng duetter och lärde varandra en hopper nya lifvade visor! ... Adam satt mest och aftecknade sig mot solnedgången och var skön – åtminstone i början. Sen kom det mera liv i honom. Vi utkämpade storartade slagsmål om liv och död, för han begynte retas och kalla mig ”Comtesse”, eftersom jag nu snart skulle räknas till de fullvuxna. Det tyckte jag var idiotiskt så jag fortsatte att kalla honom för du och när jag sa ”min lille dumme dräng” blev han grymt förolämpad. Då spelade han rövare, rusade på mig med vilt rullande ögon och skrek ”Kvind – du skall dö på mitt knif!” De andra hade särledes roligt och påtod att han repeterade för någon debutroll till höst!...

Men sen kom månen fram och då blev vi plötsligen ohyggligt sentimentala, spelade på handklaver och sjöng... så självaste pappa Emil var tvungen att komma ut och falla i refrängen. Till slut gjorde vi upp en eld nere på Skansen och kokte färska potatisar. Vi kastade dem till varandra så luften var förmörkad därav. Oh Mamma – Vi hade så roligt!!!”

Anm: Bilderna ovan är hämtade från böckerna ”Kring Kunskapens Träd” och ”Kunskapens Träd i Blom”.